

ATTENTAT 1978 – 1982 – ?

Attentat är en av få grupper i Sverige som startade 1978 och som fortfarande är intakta och då inte bara som formation utan också i musikalisk profil. Då – 1978 – mest berömda för den yngsta och snabbaste punken i Sverige, senare för sina djärva tolkningar av Evert Taubelåtar och sin GAIS-fanatism (något som mest får stå för sångaren – Jönsson – det är ingen pseudonum, han heter så). Nu – 1982 – har de en diger produktion bakom sig: tre självproducerade singlar, LP-debut i fjol, och så den senaste singeln Fågeln/Se dig, nu i höst.

Mer och mer har de slipat på sin profil; blivit bättre och säkrare musiker, uttrycksättet har blivit konkretare med erfarenheterna genom åren, som därmed har gett mognad och bättre musik och text.

I och med i höst har Attentat tagit steget in i professionalism både genom den nya, säkra singeln och att de spelar på heltid. Det är djärvt gjort, men inte dumdrigt; på scen är Attentat ett säkert kort, som varken lämnar en publik oberörd eller besviken på en odansad kväll. De bjuder på sig själva och får mycket stark respons av publiken, som blir allt större och större.

Attentat bevarar väl sitt göteborgsarv med sin musik: aggressionen, tyngden, bettet och den så typiska humorn finns där. Även om det de gör är fullaste allvar, så är det med glimten i ögat och med distans till sig själva och det de representerar och presenterar. Samtidigt är Attentat präglade av envishet och vilja; de låter sig inte nedslås av dålig kritik då de har en okuvlig tro på sig själva och det de gör. Kanske paradoxalt, men det är det som är nyckeln till framgång och Attentat är en bra bit på väg . . .

Kai Martin

PRESSRÖSTER:

Göteborgsrockarna Attentat sjunger på dialekt. Bland annat detta gör att gruppen profilerar sig som ett av de bästa svenska rockbanden just nu. Men naturligtvis är det inte bara göteborgskan som gör att Attentat är så förbaskat bra. Musiken är härligt aggressiv och texterna mycket medvetna och genomtänkta. En kombination som tyvärr inte är så vanlig.

Annika Borgdalen, Hallandsposten, -82

I stället satsar jag på Attentat och deras "Tatuerade tårar", en rak fin platta, lyssna speciellt på låten (Den Lille) Folkpartisten där ni får en fingervisning om hur folkpartiet lyckats tappa alla väljare.

Michael Nordfors, Arbetet, -81

Attentat blev första kvällens höjdpunkt. Gruppen har ett våldsamt ös, och den snabba, forcerade popmusiken fick upp publiken på högvarv. Mycket bra!

J Wopenka, Göteborgs-Tidningen, -81

För er som är sugna på aggressiv rock och less på synt-märkt.

Tor Lundmark, Västerbottens Folkblad, -82

Attentat inledde också kvällen med ett perfekt ljud. Det tände den förväntansfulla publiken, mest tände det AIKs Black Army anhängare som to m bytte ut AIK mot Gais i sina hejrramsor. Attentat gav ett mycket säkert och proffsigt intryck.

Per Kviman, Schlager, -82

Ibland tycker jag att Attentat påminner om tidiga Slade. Fotbollsmusik, kan man kanske kalla det. Låtar som kan sjungas av en hel läktarsektion på bortre långsidan. "Tack ska du ha" och "Glad" är typiska publikhavslåtar

Per Johnson, Smålands Folkblad, -82

Bäst på denna typ av musik är Attentat. De har bra refränger som är lätta att sjunga med i ungefär som tidiga Clash.

Bert Gren, Göteborgs-Posten, -81

Styrkan har gruppen i sina texter. Det var faktiskt länge sedan vi stötte på ett nytt gäng med så vässade åsikter.

hos Attentat finns en medvetenhet och en ansats till något mer än de vanliga slängarna. Lyssna bara på den klådsamma elakheten i sången om Den Lille Folkpartisten. En låt som fungerar är Härdingen, med som jag tycker en lite djupare dimension i texten. Rätten Till Liv drar också riktiga slutsatser när texten jämför abortmotståndare och dödsstraffsentusiaster, och finner att båda dessa grupper ofta består av samma människor.

Benny Persson, Uppsala Nya Tidning, -82

Tre singlar och en lång rad konserter har gjort Attentat till en av stans populäraste new wave-grupper. Och man har blivit beryktad för sina styggestig, Paddan och Ap-scenshower där Jönsson, pian vråker på i ohejdat tempo med sina vid det här laget åtminstone lokalt smått klassiska singellåtar som "Ge fan i mej", "Stila dej inte" och "Born to be malaj".

J Wopenka, Göteborgs-Tidningen, -82

Men ändå är det ganska svårt att värja sig mot en grupp som Attentat från Göteborg. Spelglädjen är stor och engagemanget stort. Jag har full respekt för Attentats raka budskapet om diverse orättvisor i

Jan Semneby, Wermlands-Tidningen, -82

Från korta och kanske de snabbaste låtarna i hela Sveriges punkelit har Attentat utvecklats till den avancerade klassen, och de för vidare den speciella genuina känsla som bara finns i Göteborg och kan vara svår att förmedla. Stadens särpräglade form av humor, Ullevi fotbollskörer, allsång i Egon Kjårmans anda och texter som kanske Lasse Dahlqvist skulle ha skrivit om han hade varit ung idag.

Gustav Foghammar, Sundsvalls Tidning, -82

Texterna har sina komiska poängar och Attentat skildrar gärna vardagens växlingar mellan sorg och glädje.

Thomas Edman, Bohuslänningen, -82

Attentat, som är mest kända inleddes och gjorde mycket bra ifrån sig. Låtar som har både punkig aggressivitet och bra melodier är inte det vanligaste men Attentat visade sig behärska detta. Mestadels egna låtar en hel del hämtade från deras nyligen utkomna LP "Tatuerade tårar".

som gjorde mej så glatt överraskad av denna spelning. Och det var en entusiastisk publik som säkert hade velat höra gruppen spela minst lika länge till. Som extranummer gjorde de två kända låtar från den första punktiden, "Teenage kicks" och "First time". Allt hop framfördes dessutom med perfekt avvägt ljud.

Tommy Granlund, Barometern, -82

MEn Attentat gjorde ingen människa besviken för det. Man spelar en rak, glad rock-musik som man även den kan leda tillbaka till 60-talet. Framtoningen är dock 80-talistisk.

Han är en personlighet på scen, Jönsson. Sjunger bra och rör sig rutinerat. Låt vara att en del gester är lånade men vem bryr sig om det. Han lyckas göra något eget av det.

Låtmaterialet är också starkt. Covers, som en underbar version av Boys "First time", blandas med eget material, och allt framförs med en bedövande pondus och virilitet.

"MacDonald", Kristianstadsbladet, -82

På platta är de avsevärt mer nyanserade – visserligen är tempot fortfarande uppdrivet, men här finns läckra små rytmiska break, klassiska rockgitar-rer, och to m en riktigt vacker ballad, "Maktlös".

J Wopenka, Göteborgs-Tidningen, -82

Gruppen skapade en stämning i lokalen som snuddade vid Ebba Gröns konsert på Kären helgen före. Allsöngen till låten "En meningslös dag" – ej representerad på LP:n men väl på singeln "Born to be malaj" – påminde om när Ebba-fansen gav hals åt "Staten och kapitalet".

känslan för formen finns där. Text och musik knyts samman genom ett väl fungerande puzzel. Bitarna faller på rätt plats, texten passar som handsken kring handen, musiken.

Attentats texter ger uttryck för ohämmad aggressivitet, gränslöst hat och en aldrig sinande kampvilja.

Reine Boström, HiFi-Musik, -82

Och förutsättningar har Attentat fortfarande. "Tatuerade tårar" (Hiss/HILP 1/Plattlangarna), som debut-LP:n heter, är bättre än man vågat hoppas på. Visst ligger punken fortfarande i botten, men Attentat har tagit vara på energin från punken och gjort personlig rockmusik. Mats Jönsson sjunger bättre än han gjorde på singlar och överhuvudtaget är Attentat numer en väldigt tät rockgrupp. Den lugna "Maktlös" fungerar precis lika bra som träffsäkra låtar typ "Den Lille Folkpartisten", "Unga Och Många" och "Rätten Till Liv".

A.K., Avesta Tidning, -82

Trots all 60-talspop och syntrock lever punken kvar som musikform. Attentat behärskar den bättre än någon annan grupp i stan.

Bert Gren, Göteborgs-Posten, -82